

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 1. Prophetæ Jeremiæ, in quo describitur
mira Visio Jeremiæ, intuentis Virgam Vigilantem & ollam succensam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

pus nostrum, sed corpus humilitatis nostræ, per quæ insinuasse videatur: quod illa solum corpora cœlestibus sint illustranda & reformanda Dotibus, quorum animæ, dum erant corporibus in hac mortali vita conjunctæ, sese in actibus humilitatis exercuere. Virgines fatuæ etsi illibatum servassent Virginitatis liliū, non poterant tamen cœlestes Nuptias frequentare Matth. 25. Repulsam passæ per hæc Verba: *nescio vos*. Causam repulsæ hujus si quæras? eandem detegit S. Evangelium dicendō: *clausa est janua*. Cum enim nullō prævisæ oleō irent, ut emerent illud, venit sponsus, intrat cum hospitibus, clauditur janua, serò venientibus non recluditur. Oleum autem, cujus defectu laboraverant infelices illæ Virgines, à Nuptiis cœlestibus exclusæ est teste S. Ambros. in Psal. 118. *Humilitas*. Quare Christiane Lector, cum sapienti quinque Virginum turba ad æternas aliquando Nuptias admittendus, oleum humilitatis tibi magna compares in copia. Mitte te deorsum, ut ascendas sursum instar aquæ salientis invitam æternam. Vidit Apocalypcticus Joannes c. 4. seniores in Cœlo, qui coronas suas deposuere ante faciem Agni, tu hos imiteris in terra: si quam vanæ æstimationis coronam in capite defers, eam quantocius depone, ut coronam cœlestis gloriæ accipias. Projice te per summam abjectionem in tui nihili memoriam, ut cleveris ad visionem claram Entis summi & æterni.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. I. Propheta Jeremia, in quo describitur mira Visio Jeremia, intuentis Virgam Vigilantem & ollam succensam.

Considera I. **S**I per *Virgam Vigilantem*, ab Jeremia visam, denotentur N. 398. supplicia, immediatè à Deo in hominem ferenda; ut explicant SS. Interpres: econtra per *ollam succensam*, Prophetæ pariter objectam, intelligantur mala, homini ab homine inferenda, tunc nobis ingens detegi discrimen inter iram vindictamque Dei & hominis. Virga enim cum naturalem situm in arbore sortiatur, frondes floresque faciens; ut illa ad verberandum deserviat, non absque Violentia ab arbore abstrahi, & abripi debet. Ignis econtra, ex natura sua ordinatus est ad consumendum, ignisque esse desinit, si ei subtrahitur, quod consumat. Ita sanè violentiam instar Virgæ patitur

patitur Deus impassibilis, quando ad irascendū nostris criminibus, & ad ea castigandum accingitur: atque hinc regius Vates virgam Dei non Virgam Vindictæ, sed Virgam directionis Psal. 44. vocat. Gravissimè peccaverant protoparentes nostri, divinum transgrediendō Præceptum, & unius vetiti pomi morsu totam posterorum felicitatem degulandō, inde promeriti, instar rebellium Angelorum ocius à divina facie abjici in tenebras exteriores, ubi fletus & stridor dentium. Sed ò lentam Dei vindictam, & quasi vî attractam! ingressus Paradisum Deus sollicitè quærit: *Adam ubi es?* ut protoparens peccator admonitus delicti, de eo conciperet dolorem, & delendō arceret à se vindictam. *O ineffabilis Misericordia!* dicam meritò cum Thoma Kemp. Conc. 1. de Incarnat. *Quæ supra id, quod cogitari potest, declarata est: nam nescientes te sollicitè quæstisti, deserentes te non deseruisti &c.* Sicut solis radii etiam per rimas clausæ januæ sese intromittunt, ut obscurum illuminent cubile: ita Clementia & Bonitas Dei peccatorum corda quasi vî ingreditur, ut per gratiam excitantem eos illuminet, & ad obtinendam veniam disponat. Teste Rossvveidō lib. 5. Eremita quidam gravissimè tentatus mundum desertâ cellâ repetiit, ubi tam impurò ardore & amore vehementi in filiam cujusdam Sacrificuli à se visam cæperat inflammari, ut sine illius commercio non victurus, eam sibi à patre in Sponsam & uxorem dari importunè urgeret precibus. Pater hac super re Idolum suum consulens, responsò tulit: non aliter consentiret in has Nuptias, quam appositâ conditione hâc, ut Eremita Deo suo & Sacris omnibus renuntiaret. Quod illicò præstitit amore excæcatus leno. Rediens deinde ad Idolum Sacrificulus denuntiat: petita in opus esse jam redacta. Sed audiit à Dæmone: filiam in uxorem Eremitæ concedi nondum posse; etsi enim ipse renuntiasset Deo, Deum tamen Eremitæ nondum renuntiasset. Quis stupendum isthoc divinæ Misericordiæ Prodigium perpendens, non moveatur ad summum ejus præconium? & licet non tantum instar ollæ succensæ, sed etiam instar Ethnæ ardentis flammâ vindictæ erga inimicos suos flagraret, non moveatur ad veniam iisdem dandam?

Interim tamen ne tam admirandam, & summis laudibus effe-
rendam Misericordiam considerans peccator, rigorem divinæ Justi-
tiæ à sua mente penitus excludat, nova semper veteribus accumu-
lans peccata: hinc audiat S. Maximini documentum, qui in trãdit.
Symb. ait: *hac remissio non te ad peccatum nutrit, sed admonet, ut peccare*
jam

jam metuas, qui intelligis: te sine venia non posse salvari, bonitas enim Dei indulgentia sua munere nos non armat ad culpam, sed abluat ad gloriam. Insigne nobis exemplum exhibet Salvator in muliere adultera, quæ ab illo gratiosam audiens sententiam: nec Ego te condemnabo. Pariter audiit: deinceps jam noli peccare, Maria Virgo in suo cantico Luca 1. divinam exaltans misericordiam, immediate subnectit: timentibus eum. Sponsa Sponsi sui clementiam experta, ut doceat: quomodo eâ peccator uti debeat, ut non abutetur, asserit: lavi pedes meos, quomodo inquinabo eos? exspoliavi me tunicâ meâ, quomodo induar illa? Christiane Lector millies divinam Misericordiam experte, id ipsum dixeris: ne virga directionis tibi mutetur in virgam vindictæ, quæ in olam succensam infernalium pœnarum te deturbet.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 38. Propheta Jeremie, in quo describitur Jeremiam missum esse in lacum, sed inde extractum ab Abdemelech.

Considera: Jeremiam in lacum permittente Sedeciâ missum, figuram esse animæ Christianæ, quæ per mortem è corpore soluta, dum ante Tribunal cœlestis Sedeciæ comparet, à residuis peccatorum maculis nondum satis purgata, mittitur in lacum temporalium pœnarum, quarum vim tremendis explicat Verbis Cyrillus Jerosoly. in epist. ad S. August. scribens: si omnes, quæ in mundo sunt pœna, tormenta & afflictiones minori, quæ illic in purgatorio habetur, pœna comparentur, velut solatia erunt: malet enim quilibet viventium, si illas experientiâ nosceret pœnas, usque in finem hujus Mundi, omnibus his simul sine medio cruciari pœnis, quas omnes homines sigillatim ab Adam hucusque tulerunt, quàm unô die in Inferno aut purgatorio minori, quæ illic habetur pœna torqueri. Hinc S. Maria Magdalena in raptu ad spectandas purgatorii pœnas ducta asseruit: omnia tormenta, quæ passi sunt martyres, extitisse instar amœni horti, si comparentur tormentis in purgatorio supportandis. Horrendum, quis neget, subiisse supplicium S. Leodegarii Augustodunensem Episcopum, qui oculis orbatus, nudipes per testas & aspera saxorum fragmina jussus ambulare, præcis labiis & linguâ, tandem securi percussus est? quis dubitet: immanem lanienam expertum esse Marcum Arethusum Episcopum, qui

X x x